

Statsfag eller en Kommunesfag — eller hvilken Form man i denne Henseende vilde vælge, naar man vilde gøre det til en Samfundsfag, saa vil det samme blive Tilfældet, som naar man vælger Vigning paa Hartkornet; der er nemlig ingen Tvivl om, at Landbruget ogsaa i saa Tilfælde vilde komme til at betale Broderparten af Tilskuddet i Forhold til de andre Næringsveje. Jeg har sagt dette, fordi jeg har en Del Betænkelse ved overhovedet i vore Dage at give Anvisning paa Hartkornsbetænkning. Men jeg er i Djeblikket ikke i Stand til at paa-vise nogen anden Maade, hvorpaa det mere praktisk og tillige med mindre Ubillighed kunde ske. Men det er jo muligt, at andre kunne finde en anden Vej i saa Henseende.

Forslaget gaar ud paa noget lignende med Hensyn til Søfart og Fiskeri — det er tilføjet ved en Endring i Landstinget — at Vigningen ikke skulde foretages efter Folkehold, men efter Tonnage. Ogsaa det er klart, at ved en Vigning paa Folkeholdet til Sø vil man komme til at ligne de mindre Fartøjer, der ogsaa have en mindre Skatteevne, højere end de større Skibe, der forholdsvis have mindre Betjening. At ligne paa Tonnagen har i den Henseende noget tilfælles med Vigning paa Hartkorn. Jeg skal dog henstille, om det ikke var rigtigt, at man i dette Punkt tager noget Hensyn til Forskellen mellem Dampskibstonnage og Sejlskibstonnage, thi det er jo klart nok, at et Dampskib med samme Tonnage som et Sejlskib er meget mere værd end Sejlskibet, ikke blot i Salgs værdi, men ogsaa i Brugs værdi; med et Dampskib kan man sejle 5—6 Gange, medens et Sejlskib sejler een Gang. Jeg vil derfor henstille, om der ikke kunde gøres nogen Forskel mellem Damp- og Sejl-tonnage. — Der er foregaaet nogle Rettelser i Forslaget, sammenlignet med den Stikkelse, det havde efter Behandlingen i Landstinget i Fjor, saa at det Forslag, der her er forelagt fra Regeringens Side, ikke er enslydende med det i det andet Ting vedtagne. Af de Rettelser, som ere foretagne, skal jeg kortelig nævne dem, som ere af nogen Vigtighed. Den ene er den, at der til den Kommission, der skulde afgøre Tvivlstilfælde med Hensyn til Understøttelsessager, er foreslaaet tilføjet en Læge. Dette er uden Tvivl rigtigt; men jeg vil dog henstille, at han faar Sæde i Udvalget uden Stemme, alene af den praktiske Grund, at Udvalget saa vil komme til at bestaa af 6 Medlemmer, saa at der ofte intet Flertal vilde være, og det er heller ikke hensigtsmæssigt, at Lægen kommer til at være med til at stemme over eller endog

derved afgøre Sager, som skulle bygges paa hans Erklæring, hvori han altsaa paa Forhaand er Part. Jeg tror, at det vilde være hensigtsmæssigt, at en Læge, maaste ogsaa to Læger, kunde faa Sæde i Kommissionen, men uden Stemme — jeg indskyder dette „to“ fordi vi efter de Erfaringer, vi have indhentet fra Invalidforsørgelsen, vide, at en Læge ofte kan tage fejl i sit Skøn, og det har sin Fordel, at der kan blive et dobbelt Skøn, hvorpaa Kommissionen kan bygge sin Afgørelse. Med Hensyn til Fiskefartøjerne havde man i Fjor indskrænket sig til kun at lade de Fartøjer, der vare maalte og indregistrerede, være Genstand for Afgift og altsaa deres Besætninger Genstand for Forsikring, medens man samtidig havde udeladt saadanne Fartøjer, der ikke vare maalte, og derved undtaget deres Besætninger fra Forsikring. Det var ganske vist ikke heldigt, idet man derved vilde komme til at udelukke en stor Del af vor Fiskebefolkning. Ministeriet er nu gaaet et Skridt videre, idet man har medtaget samtlige Fiskefartøjer, men da Fartøjer under 4 Tons ikke ere pligtige til at være maalte, har man foreslaaet at beregne slige Fartøjer under 4 Tons til en Tonnage af 2 Tons. Dette Skøn er ganske vist noget vilkaarligt, og jeg ser ikke, hvorfor der ikke kan fortsættes en Skalaned igennem; thi det vilde jo ikke være umuligt at foretage en Maaling af mindre Fiskebaade eller i det hele taget at foretage en anden Gradation. Dette at sætte, at 2 Tons skal gælde ens baade for 2 og 4 Tons, tror jeg ikke er ganske retfærdigt, skønt det drejer sig jo ikke om saa overmaade store Beløb. Jeg antager nemlig, at i Fremtiden ville de pligtige Bidrag for Søfart og Fiskeri udgøre noget som 50 Ore pr. Tons aarlig, og dersom man altsaa satte Fiskefartøjerne gennemsnitlig til et Bidrag beregnet efter 2 Tons, vilde Fiskernes Bidrag blive 1 Krone om Aaret. Jeg erkender, at det er ikke saa stort et Bidrag, at man behøver at være særlig bange derfor, men ikke desto mindre, Ketten bør saa vidt muligt have sin Gænge i alle Forhold, og jeg henstiller derfor, om man ikke kunde naa en noget nærmere Gradation end at blive staaende ved Forslaget. — Medens man i Landstinget havde været enig om at medoptage jantlige Arbejdere for egen Regning i alle Virksomheder, som der overhovedet kan være Tale om — og jeg har i det hele taget forudsat, at dette Lovforslag gaar ud fra, at der er visse Virksomheder, der slet ikke kunne komme med, som regnes for saa usfarlige, at der ikke bliver Tale om Forsikring — har Ministeriet kun ment at kunne gaa ind paa at lade dette